

Geachte Minister,

Met verbazing heb ik onlangs kennis genomen van het voorgenomen besluit om de jacht op het konijn landelijk te sluiten, en het haas niet te mogen bejagen in de provincies Groningen, Utrecht en Limburg.

Tijdens mijn opleiding Bos en Natuurbeheer aan de Internationale Agrarische Hogeschool Larenstein te Velp werd de nodige aandacht besteed aan het vinden van een balans in het buitengebied. Jagers vormen hierin een onmisbare schakel.

Ik lees dat u zich bij het voorgenomen besluit tot het sluiten van de jacht op het haas enkel laat leiden door telwaarnemingen van vogeltellers, die de op dat moment zichtbare hazen meetelden.

Zoals u ongetwijfeld weet is er een grote recreatieve druk op het buitengebied. Deze druk blijft onverminderd groot. De aanwezige dieren passen hun leefwijze hier op aan. Wat betreft het haas uit zich dit in het feit dat ze pas in de schemering op lavei gaan. U snapt dat een telling gebaseerd op toevallige waarnemingen in geen enkele verhouding staat tot gebiedsgerichte tellingen in de schemering met behulp van warmtebeeld camera's.

In het gebied waar ik met enkele mede gepassioneerde flora en fauna beheerders actief ben, tellen we in de schemering een veelvoud aan hazen ten opzichte van overdag.

Actief in het buitengebied ben ik nu meer dan 25 jaar, waarvan de laatste 21 jaar met een jachtakte.

Actief in het buitengebied ben ik, omdat het buitengebied me aan het hart gaat. Samen met de gemeente kijken we bijvoorbeeld waar acties kunnen worden ondernomen om valwild zoveel mogelijk te voorkomen. We plaatsen eendenkorven om de wilde eend broedgelegenheid te verschaffen. Stroperij is schering en inslag in het zuiden van Limburg. We proberen BOA's en politie te helpen door zaken door te geven die ons opvallen als we in het veld zijn. Bij het actief zijn neemt het gebruik van het geweer een zeer bescheiden plek in.

De stand van het haas neemt in ons gebied toe, en dat is het gevolg van een goede samenwerking tussen de agrariërs en jagers. Dit maakt het mogelijk om jaarlijks enkele hazen te schieten, en van een (h)eerlijk stukje vlees te kunnen genieten.

Als de jager zich niet meer gewaardeerd voelt om te blijven doen waar hij hart voor heeft, veel tijd en geld voor over heeft, en waar hij op basis van kennis en kunde zeer goed in staat is om zelf te besluiten wat in zijn gebied kan, dan voorspel ik u dat veel jagers er de brui aan geven. En dat kunnen we niet gebruiken, als we het buitengebied willen behouden als een ecologisch divers gebied. Waar meer dan alleen kraaien en vossen leven.